

پیام شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران

به چهارمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک
ایران

یاران و همراهان عزیز
با سپاس از دعوت شما و با یادی از آزاد زنان و مردان دربند
زندانهای جمهوری اسلامی؛ نخست برای همگی شما شرکت کنندگان در این
گردهمایی گفتگویی پربار را آرزو مندیم و در پاسخگویی به پرسش های
در پیش روی این مرحله از جنبش دمکراسی خواهی مردم ایران خواهان
موفقیتم

بی شک جای شادمانی ست که جنبش جمهوری خواهان دمکرات لائیک ایران
پس از پشت سر گذاشتن مبارزات پر فراز و نشیب اخیر توده ها در
راستای تحقق حقوق اساسی جمهور مردم ایران بر پایه مضامین جهان
شمول حقوق بشری، بار دیگر گردهمایی خود را بر پا می کند.

جنبش جمهوری خواهان دمکرات لائیک ایران به درستی به عنوان بخشی از
میراث تلاش های خستگی ناپذیر یک قرنه جامعه، جهت دستیابی به
دمکراسی اجتماعی و برابرحقوقی به ویژه در دورانی که این پیکار با
آزمون نوینی دست به گریبان است، با درک روشنی از نقش روشنگرانه
خود در برابر هم زیستی میان سنت و تجدد همواره ایستادگی کرده و
با تکیه بر درک عمیق و گسترده خود از دمکراسی در بیان نیازهای
توده های متکثر مردم به گونه ای برجسته در برابر قدر قدرتی ولایت
فقیهی و نظام ضددمکراتیک جمهوری اسلامی به مبارزه برخاسته و از
این رهگذر حقانیت خود را به عنوان یکی از جدی ترین نیروهای
دمکرات، لائیک مخالف با سلطه موجود به قصد بازگشت قدرت به دست
مردم و نهادهای منتخب و آزادشان به داوری افراد جامعه گذاشته
است.

گردهمایی چهارم در شرایطی شکل می گیرد:

- که در اثر اجرای سیاست های خفقان زا و سرکوب گر دولت هزاران
نفر از کنش گران جنبش های اجتماعی معترض به نابسامانی های ناشی
از بحران حاکم داخلی، همراه با تشدید تحریم های تحکیمی بین
المللی منتج از سیاست های تنش زای خارجی، دست گیر شده اند و تحت

شکنجه در زندان های مخوف این رژیم به سر می برند.

- که با حذف یارانه ها بار سنگین گرانی های گزاف همراه با تورم فزاینده بر دوش مردم بیش از پیش سنگینی می کند و در شرایطی که به دنبال موج اعدام ها و محکومیت های بلند مدت در بیدادگاه ها همزمان با گسترش پیگرد و ارباب توسط نیروهای امنیتی خیزش های اعتراضی با رکود روبرو گشته و جنبش اجتماعی زنان، کارگران و دانشجویان به دنبال این سرکوب ها فروکش کرده است.

- که گستره خفقان و سرکوب از طیف کنش گران جنبش های اجتماعی و معترضین پا فراتر گذاشته و دانشگاهیان، وکلا، حقوق دانان، نویسندگان، روزنامه نگاران، معلمان، هنرمندان، فعالان فرهنگی و اجتماعی و حقوق بشری را در کام خود کشیده است. بر این اقدامات موج اعدام های گروهی و روزانه افزوده می شود و نیز سرکوب ملت های ایران ابعاد جغرافیائی نوینی را از سبلان تا دریای عمان به خود می گیرد.

با این حال تجربه قیام جوانان در اعتراض علیه تخلف و تقلب در انتخابات ۲۲ خرداد ماه ۸۸ و به دنبال آن برآمد جنبش اعتراضی توده ها و سرکوب خونین آن به دست رژیم، آزمون دیگری شد از ماهیت حاکمیت موجود و تاییدی براین آموخته که برای کسب دموکراسی، توسعه آزادی و حقوق اساسی شهروندی گریزی نیست مگر گذار از تغییر بنیادین مناسبات حاکم که در گرو برچیدن آن فراهم خواهد شد. از سوی دیگر ناکامی این جنبش و سرکوب سریع و شکست مرحله ای آن، جای خالی نیروئی سازمان یافته و هماهنگ از مخالفان را که مجهز به برنامه و خواست های مشخص برای این تغییر باشد را به روشنی آشکار ساخت.

برآمد جنبش اعتراضی ۸۸ گره گشای همکاری های نوینی در میان نیروهای متنوع و متکثر مخالف با نظام شد، اما نیروهای مخالف به ویژه در خارج از کشور روی هم رفته از آن گونه انسجام و یک پارچگی لازم برپایه ی همرائی همه گانی جهت دفاع و پشتیبانی و نیز مداخله در مبارزات بهره مند نبودند. به رغم همکاری های مشترک هنوز بر سر راه این نیروها عوامل و مسائل گوناگونی همچون گذشته قرار دارند که می توانند زمینه ساز ناماندگاری، پراکندگی و ناتوانی های کنونی در جنبش دموکراسی خواهی باشند.

طرح و بحث این عوامل و بررسی این گونه مشکلات فراسوی محدودیت های

گروهی؛ و هم چنین پژوهش و راه یابی برای چیرگی بر آنها، در راستای وحدتی مبتنی بر یک برنامه سیاسی واقع بینانه و متکی بر نیازهای موجود جامعه، می تواند گام موثری در جهت پیکریابی نیروی منسجم و فراگیر و مداخله گر مخالفان جمهوری اسلامی در ایران باشد. بی شک پیامدهای زیان بار این سیاست ها از سوی رژیم بالاجبار مردم را به زودی برای بار دیگر به چالش فرا خواهند خواند.

از این رو ' شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران ' برگزاری گردهمائی چهارم جنبش جمهوری خواهان دمکرات لائیک ایران را گامی سنجیده به این سو ارزیابی کرده و موفقیت این نشست سراسری در راه یابی و گزینش راه کارهای موثر برای همکاری و وحدتی پایدار برای کنشگران این کارزار صمیمانه آرزومندست.

ما خود را با حرکت از منافع بلاواسطه زحمتکشان و اقشار محروم و تهی دست با شما در این فرایند دمکراسی خواهی و دمکراسی سازی در پیوندی ناگسستنی می یابیم و برگزاری این گردهمائی را، خاصه در آستانه ۳۲مین سال روز انقلاب مردم علیه استبداد سلطنتی و استقرار دمکراسی در ایران که در اثر سازش ناتوان و کورکورانه مدعیان دمکراسی و آزادی ناکام ماند و این تلاش تاریخی را مقهور دین باوران کهنه اندیش نمود، گامی ه پیش در جهت دستیابی به دمکراسی و آزادی در ایران می دانیم.

باشد که دریافتن سرحلقه نوین آزادی خواهی و دمکراسی طلبی پیروز باشید.

آینده از آن آزادگان ست.

شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران